

ΙΟΥΝΙΟΣ 2026

-Ο ΦΑΡΟΣ- Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΣΤΕΡΝΩΝ

ΦΥΛΛΟ 17
ΕΤΟΣ 2

ΔΙΔΑΧΕΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἔχει πνευματικὴ ζωὴ, νὰ ἔχει τὸ φῶς στὴ ζωὴ του, πρέπει νὰ ἔχει τελεία ἐπικοινωνία μὲ τὸ περιβάλλον του. Ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ δὲν ἔχει αὐτὴ τὴν ἀπλή, τὴν φυσικὴ, τὴν ἀνετὴ ἐγκατάλειψη καὶ παράδοση τοῦ ἑαυτοῦ του στὸν ἄλλον, καὶ ἐπομένως τὴν βίωση τοῦ ἄλλου ὡς οἰκείου μέλους, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει Θεόν. Γι' αὐτὸ σκοτίζεται ἡ ψυχὴ, ὅταν κλονίζεται ἡ σχέση της μὲ τὸν Θεό.

Μῖσος

Πῶς ὁμως κλονίζεται; Μὲ τὸ νὰ μισεῖ τὸν πλησίον του. Τὸ μισῶ τὸν πλησίον ἔχει κατὰ κύριον λόγο ἐνεργητικὴ ἔννοια καὶ σημαίνει, κτυπῶ, ἀρνοῦμαι, ἐπιτίθεμαι ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Ἐκφράζει τὴν ἐπιθετικὴ διάθεση τῆς ψυχῆς. Ἀντὶ νὰ ἔχω φυσικὴ σχέση μὲ τὸν ἄλλον, νὰ τὸν βάζω στὴν καρδιά μου, ἔχω τὸ μῖσος, ποὺ εἶναι μία ἐξοδος τοῦ ἄλλου ἀπὸ τὴν καρδιά μου καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴ μου.

Μῖσος λοιπὸν εἶναι νὰ βλέπω ὡς ἕτερον τὸν ἄλλον, νὰ τὸν πετάω ἔξω ἀπὸ τὴν καρδιά μου, νὰ μὴν τὸ θεωρῶ ὡς εἶναι μου. Ἀντὶ νὰ δῶ ὅτι ὁ ἄλλος εἶμαι ἐγώ, βλέπω ὅτι εἶναι κατὰ διαφορετικόν. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι φυσικὸ γιὰ τοὺς ἄνθρωπους τοῦ κόσμου, ἀλλὰ γιὰ μᾶς, ποὺ εἴμαστε σῶμα Χριστοῦ, εἶναι ἀφύσικο. Τὸ μῖσος εἶναι ἐκ τῶν μεγάλων ἀμαρτημάτων, διότι εἶναι ἀπόρροια μεγάλης ἐμπαθείας καὶ δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δούλεψε πολλὰ χρόνια στὴν ἀμαρτία καὶ τὰ πάθη, καὶ ἔχει σκληρυνθεῖ τόσο πολὺ ἡ καρδιά του, ὥστε κατὰ κάποιον τρόπο ἐγινε ἀνώμαλη καὶ ὅχι μόνο δὲν μπορεῖ νὰ ἀγαπήσει, ἀλλὰ καὶ μισεῖ. Χρειάζεται πολὺ δάκρυ γιὰ νὰ ἀποβάλλει κάποιος τὸ μῖσος. Δὲν εἶναι ὑπόθεση μιᾶς ἀποφάσεως ἀπλῶς ἢ ἀγῶνος μιᾶς μέρας. Ὅταν μισῶ κάποιον, δὲν μπορῶ νὰ πῶ, ἀποφασίζω νὰ μὴν τὸν μισῶ. Μπορῶ νὰ πῶ, ἀποφασίζω νὰ μὴν τὸν χτυπήσω, νὰ μὴν τὸν βλάψω, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν τὸν μισῶ πλέον, χρειάζεται μία ἐσωτερικὴ κάθαρσις. Τὸ μῖσος πρὸς τὸν πλησίον φανερώνει μεγάλο βάθος πάθους, γι' αὐτὸ καὶ συσκοτίζει τὴν ψυχὴ. Ἐξουδένωση Πῶς ἀλλιῶς κλονίζεται ἡ σχέση μὲ τοὺς ἄλλους;

Μὲ τὴν ἐξουδένωση. Μὲ τὸ νὰ ταπεινώνεις τὸν ἄλλον. Μὲ τὸ νὰ τὸν κρίνεις. Ὅταν ὁμως κρίνω τὸν ἄλλον, τὸν βγάζω πάντοτε μικρό, μηδαμινόν, τίποτα. Εἶναι τόσος ὁ ἐγωισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ ἐνώπιον τῆς κρίσεώς του, οὔτε ἓνας Θεός, πόσο μάλλον ἓνας ἄνθρωπος. Τὸ νὰ θεωρῶ τὸν ἄλλον ὡς κατώτερο, περισσότερο ὁμως τὸ νὰ τὸ ἐκφράζω, εἶναι κεφαλαιῶδες ἀμάρτημα.

Ζήλεια

Ἄλλη μορφή σχέσεώς μας μὲ τοὺς ἄνθρωπους, ἡ ὁποία διαταράσσει τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐνότητα, εἶναι ἡ ζήλεια μὲ ὅλες τὶς ἐννοιες. Ζηλεύω κάποιον ἀπὸ ἀγάπη, τὸν θεωρῶ δικό μου καὶ ἐνώνομαι ἀναπόσπαστα μαζί του. Ἡ ἐνωση αὐτὴ δὲν εἶναι ἐν τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ, εἶναι μία ὑποβίβαση τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ σὲ ἀνθρώπινη σχέση. Εἶναι ἐπίσης μία πλήρης μοιχικὴ ἐσωτερικὴ ἐνέργεια. Ἄν πάρουμε τὴν ζήλεια μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ζηλεύω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀπωθῶ, τότε ἡ ζήλεια εἶναι ἐκφραση ἐσωτερικῆς ἀδυναμίας ἀλλὰ καὶ ἀνώμαλης ἀγάπης. Δηλαδή τὸν ἀγαπῶ κατὰ τρόπο ἐγωιστικόν καὶ ἀποκλειστικόν, πιστεύω ὅτι ἔχω δικαιώματα στὴ ζωὴ του καὶ ὅτι αὐτὸς ἔχει ὑποχρεώσεις ἀπέναντί μου, ὅτι πρέπει νὰ μοῦ δίνει λογαριασμὸ γιὰ τὸ ποὺ πηγαίνει καὶ τί κάνει. Ἡ ζήλεια λοιπὸν εἶναι διαταραχὴ τῶν σχέσεών μας λόγῳ περισσῆς ἐσωτερικῆς ψυχικῆς ἐνέργειας.

Ζήλεια εἶναι κάθε στροφὴ πρὸς τὸν ἄλλον, ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ κάτι ὑπερβολικόν, ἀπὸ ἓναν ζήλο, ἀπὸ μία ζέση, ἀπὸ μία βράση. Ἐπομένως ζήλος μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον μου, ἡ ἀγάπη μου, ἡ φροντίδα μου νὰ τὸν σώσω, νὰ τὸν βοηθήσω νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, νὰ γίνῃ παιδί τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ ζέσις εἶναι ἓνας ἀφύσικος ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς, μία ἀφύσικη πνευματικὴ συσσωμάτωση.

Γιατί να δέχομαι τον καθένα ὅπως εἶναι;

Μα, μπορεῖ νὰ πει κάποιος, ἀν ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἀδικο; εἶναι σωστό νὰ με κάνει ὅτι θέλει;

Βεβαίως. Σωστό καὶ φυσιολογικόν εἶναι, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὸν χαρακτήρα του. Ὅπως ἡ λάμπα φωτίζει, ὅπως τὸ δάπεδο στηρίζει, ὅπως ὁ τοίχος προστατεύει ἀπὸ τὸν ἥλιο ἢ τὸν αέρα, ἐτσι ἀκριβῶς καὶ ὁ κάθε ἄνθρωπος ἐνεργεῖ ἀνάλογα μὲ τὸ τι εἶναι.

Ο νευρικός θα νευριάσει, ο πρᾶος θα σου φερθεῖ με πραότητα, ο ευγενής θα σου μιλήσει με λεπτότητα, καὶ ὁ αγενής εἶναι φυσικὸ νὰ σου μιλήσει ἀσχημα.

Ὅπως στὸν ευγενὴ δὲν μπορεῖς νὰ βρεῖς ἀγένεια, ἐτσι καὶ ἀπὸ τὸν ἀγενὴ δὲν μπορεῖς νὰ περιμένεις ευγένεια.

Ὁ καθένας ἐκφράζει μὲ τὴν συμπεριφορὰ του τὸ περίσσευμα τῆς καρδιάς του.

Δεν μπορεῖ νὰ σου δώσει κάτι ἄλλο, δὲν γίνεται νὰ σου δώσει αὐτὸ ποὺ θέλεις ἐσύ.

Ἀν κάποιος ξέρεῖ νὰ μιλά μόνον ἀγρία, σημαίνει πως ἐτσι εἶναι ὁ ψυχικὸς του κόσμος. Ὅταν ἐγὼ θέλω νὰ μου συμπεριφέρῃς ορθά, εἶναι σα νὰ λέγω στὸ φῶς, σταμάτησέ μου τὸν αέρα, ἢ στὸ τραπέζι, βγάλε μου φωνή.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκφράζεται ὅπως ὁ πατέρας του, ἡ μάνα του, ἀνάλογα μὲ τὸ κληρονομικόν του, μὲ τὴν ζωὴ ποὺ ἔχει ζήσει μέχρι τώρα. Ὅλα αὐτὰ πέφτουν ἐπάνω μου.

Αὐτὸ ποὺ μπορῶ ἐγὼ νὰ κάνω, εἶναι **νὰ δέχομαι τὸν καθένα ὅπως εἶναι**, καὶ ἰδιαίτερα ὅταν ἀντιδρᾷ ἀπέναντί μου, ὅταν ἐρχεται ἐναντίον μου, διότι αὐτὸ μπορεῖ νὰ με κάνει ἅγιο

Κατηχητικά Μαθήματα

Καταληκτήρια Εορτή Κατηχητικών

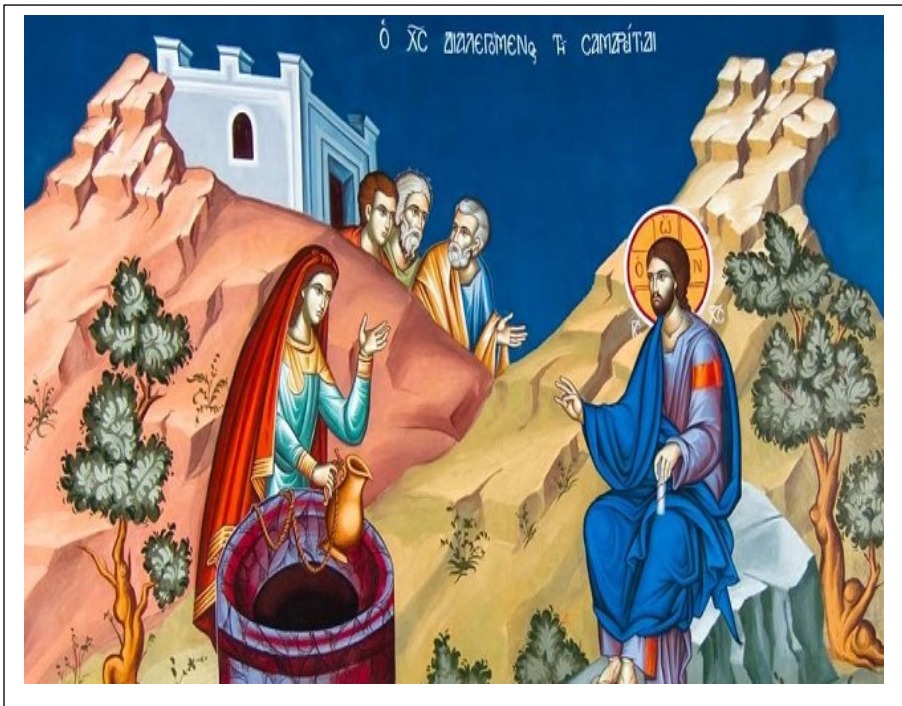
Καταληκτήρια Εορτή Κατηχητικών

Εορτή Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου – 1 Μαΐου 2026 Σπήλαιο Αγίου Αντωνίου Θεία Λειτουργία

ΜΙΑ ΑΜΑΡΤΩΛΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Μια πόρνη αγαπάει τον Χριστό και ζητάει να τον συναντήσει εκεί που καμία αμαρτία δεν μπορεί να αγγίξει ή να καταστρέψει το φως και την ομορφιά. Εκεί στο το πιο βαθύ και αθώο παρθένο μέρος της ύπαρξης, την ανθρώπινη καρδιά.

Μια πόρνη μας θυμίζει ότι μπορεί στην καρδιά ενός μαθητή να κρύβεται ένας προδότης και στην καρδιά μιας αμαρτωλής γυναίκας όλη η ομορφιά της γης.

Που ακούστηκε ξανά, μία «πόρνη», πρότυπο των πιστών της εκκλησίας; Δεν το αντέχουν αυτό οι θρησκευόμενοι εραστές το νόμου και του τύπου. Γιατί έχουν μάθει όλα στην ζωή τους, να τα μετράνε με την μεζούρα του "πρέπει", με το ζύγι του νόμου, με την τάξη του φαίνεσθαι και όχι του είναι.

Η εφαρμογή των εντολών του Θεού, είναι γι αυτούς μια μεγάλη κρυψώνα, ένα οχυρό του «εγώ» τους, που πρέπει να τραφεί με αυτοεπιβεβαίωση, με νίκες και επιτυχίες.

Οι «ευσεβιστές» ζητάνε να νικήσουν τον Θεό και όχι να νικηθούν από την αγάπη Του. Η Βασιλεία Του Θεού γι αυτούς, είναι κατόρθωμα και κατάκτηση, ποτέ δωρεά και έλεος.

Όμως ο Θεός πατέρας του Χριστού, είναι παράξενος και παράδοξος. Αγαπά τις εκπλήξεις και τις ολικές ανατροπές. Γι αυτό η Βασιλεία Του, είναι μια ολική ανατροπή των αντιλήψεων και πεποιθήσεων μας.

Στην Βασιλεία του Θεού, δεν θα υπάρχουν τέλειοι αλλά μετανοούντες, όχι άψογοι αλλά ειλικρινείς, όχι ατσαλάκωτοι αλλά τσακισμένοι από τα βάσανα της ζωής. Συντετριμένοι και ταλαιπωρημένοι, κουρασμένοι και βασανισμένοι, απελπισμένοι και προδομένοι, πενθούντες και θλιμμένοι,

όλοι οι σταυρωμένοι της γης και της ιστορίας, θα ενωθούν στο πρόσωπο Του Χριστού με την Χαρά και το Φως του Θεού. Δεν θα μείνει κανείς έξω του Νυμφώνος. Κανείς έξω από το πανηγύρι της Δόξα του Θεού.

Όσο εμείς θα επιμένουμε να πιστεύουμε στις «αρετές» και την «ηθική» μας, στις νίκες και πνευματικές επιτυχίες μας, τόσο ο Θεός θα γεμίζει τον ουρανό με πόρνες και τελώνες. «αμήν λέγω υμίν ότι οι τελώναι και αι πόρναι προάγουσιν υμάς εις την βασιλείαν του Θεού»

Ιωάννης Μπαμπατζιάνης , Θεολόγος , Κατηχητής

Προσευχή για την μελαγχολία

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, Μακρόθυμε, Πολυεύσπλαχνε καὶ Παντοδύναμε, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἀνεξάντλητος τῆς ἀγαθότητος πηγὴ, ἡ κραταῖα ἀντίληψις καὶ βοήθεια τῶν ἀπηλπισμένων. Κατάπεμψον τοὺς πλουσίους Σου οἰκτιρμούς ἐπὶ τὸν δοῦλόν Σου τοῦτον (...), τὸν περιπεσόντα ἐν μελαγχολίᾳ καὶ **ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ καταθλίψεως, ἄγχους καὶ ἀγωνίας, ἀπογοητεύσεως, πικρίας καὶ στενοχωρίας.**

Χορήγησον τὴν ἴασιν ἐκ τῆς συνεχούσης αὐτὸν ἀσθενείας καὶ ἀδυναμίας, ζάλης καὶ ταραχῆς. **Δώρησαι αὐτῷ τὴν ἐκ πάντων τῶν ἀνιαρῶν καὶ ραθύμων καταστάσεων ἀπαλλαγὴν.**

Ναί, εὐδιάλλακτε καὶ πολυέλεε Κύριε, ἐμφύτευσον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, πραότητα καὶ γαλήνην.

Ἄγγελον ἐξ ἁγίου οὐρανίου κατοικητηρίου Σου ἀπόστειλον αὐτῷ, φύλακα ἄγρυπνον, ἐνισχύοντα αὐτὸν καὶ προστατεύοντα ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ. Ἀνάτειλον φῶς ἱλαρὸν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, φῶς ἀναψυχῆς, ἀγαλλιάσεως καὶ εἰρήνης. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου Σου Πατρὸς καὶ τοῦ ζωοποιοῦ Σου Πνεύματος, εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου Σου Μητρὸς καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. ΑΜΗΝ.

Προσευχή για ἄρρωστο

Δέσποτα παντοκράτορ, ἱατρέ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ ταπεινῶν καὶ ανυψῶν, παιδεύων καὶ ἄλιν ἰώμενος, τοὺς ασθενοῦντας ἀδελφούς ἡμῶν **ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σου.**

Ἐκτεινον τὸν βραχίονά σου, τὸν πλήρη ἰάσεως καὶ θεραπείας, καὶ ἰασαὶ αὐτούς, **ἐξανίστων ἀπὸ κλίνης καὶ ἀρρωστίας.**

Επιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀσθενείας.

Απόστησον ἀπ’ αὐτῶν πάσαν πληγὴν, πάσαν αλγηδόνα, πάσαν μᾶστιγα, πάντα πυρετόν ἢ ρίγος.

Και εἰ τι ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πλημμέλημα ἢ ἀνόμημα, ἄνες, **συγχώρησον διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.**

Ναι, Κύριε, φείσαι τῶν πλασμάτων σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,

μεθ’ οὗ εὐλογητός εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νὺν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Εύκολο παγωτό

Υλικά

Λήψη Υλικών

250 gr

φυτική σαντιγί, (1 συσκευασία)

400 gr

ζαχαρούχο γάλα, (1 συσκευασία)

410 gr

γάλα εβαπορέ, (1 συσκευασία)

1½ κ.γ.

εκχύλισμα βανίλιας

Εκτέλεση

1. Με μίξερ χειρός χτυπάμε για 5΄ τη φυτική [σαντιγί](#) να αφρατέψει καλά και να φουσκώσει.
2. Λίγο λίγο και πάντα χτυπώντας με το μίξερ, προσθέτουμε το ζαχαρούχο γάλα.
3. Τώρα το μείγμα μας έχει γίνει μια παχιά κρέμα.
4. Σιγά σιγά προσθέτουμε το εβαπορέ, χαμηλώνοντας την ταχύτητα του μίξερ, γιατί το μείγμα αραιώνει και πιτσιλάει.
5. Τέλος, προσθέτουμε τη βανίλια.
6. Παγώνουμε το παγωτό για περίπου 1 ώρα, μέχρι να αρχίσει να πήζει.
7. Το ξαναχτυπάμε με το μίξερ χειρός, να αφρατέψει καλά, για 5΄, σε δυνατή ταχύτητα.
8. Παγώνουμε στην κατάψυξη και είναι έτοιμο.

Tips

- Όσες περισσότερες φορές επαναλάβουμε αυτή τη διαδικασία (προτείνω 2-3 φορές) τόσο πιο αφράτο θα είναι στο τέλος το αποτέλεσμα.
- Δώστε στο εύκολο παγωτό βανίλια, όποια γεύση σας αρέσει. Για παράδειγμα, προσθέστε καλής ποιότητας κακάο ή τρίμμα σοκολάτας ή πουρέ φρέσκων φρούτων και απλά χτυπήστε τα με το μίξερ στο μείγμα

argiro

ΙΟΥΝΙΟΣ 2026		
1	Δ	† ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, Ίουστίνου φιλ. καί μάρτ.
2	Τ	Νικηφόρου πατρ. ΚΠόλεως, Ἀνακομιδῇ λειψάνου Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ
3	Τ	Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος, Παύλης μάρτυρος
4	Π	Μητροφάνους πατρ. ΚΠόλεως, Μαρίας καί Μάρθας
5	Π	Δωροθέου ἐπισκ. Τύρου, Νικάνδρου μάρτ.
6	Σ	Ίλαρίωνος ὁσ., Ἀττάλου θαυματουργοῦ, Γελασίου μάρτ.
7	Κ	† ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Θεοδότου Ἀγκύρας, Ζηναΐδος μ.
8	Δ	Ἀν. λειψ. Θεοδώρου Στρατ., Καλλιόπης μ.
9	Τ	† Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας
10	Τ	Ἀλεξάνδρου, Ἀντωνίνης μ., Θεοφάνους καί Πανσέμνης
11	Π	† Βαρθολομαίου καί Βαρνάβα ἀπ., Λουκᾶ Ἱατροῦ Ρώσου
12	Π	Ὀνουφρίου ὁσ., Πέτρου ὁσίου ἐν Ἀθῶ
13	Σ	Ἀκυλίνης, Διοδώρου μάρτ., Ἀντιπάτρου Βόστρων
14	Κ	† Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἐλισσαίου προφ., Μεθοδίου ΚΠόλεως
15	Δ	† Ἱερωνύμου ὁσ., Ἀμῶς προφ., Ἀχαϊκοῦ καί Στεφανᾶ ἀπ.
16	Τ	Τύχωνος ἐπ. Ἀμαθοῦντος, Μνημονίου ὁσίου
17	Τ	Ἰσαύρου, Μανουήλ, Σαβήλ, Ἰσμαήλ μαρτύρων
18	Π	Λεοντίου Αἰγίνης, Υπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου
19	Π	Ἰούδα τοῦ Θαδδαίου, Παΐσιου ὁσίου τοῦ Μεγάλου
20	Σ	Μεθοδίου ἐπισκ. Πατάρων, Νικολάου Καβάσιλα
21	Κ	† Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀφροδισίου μάρτ., Ἰουλιανοῦ μάρτ.
22	Δ	† Εὐσεβίου ἐπισκ. Σαμοσάτων ἱερομ., Ζήνωνος
23	Τ	Βαρβάρου ὁσ. ἐν Τρύφῃ Ἐρημῶν, Ἀριστοκλέους μ., Δημητρίου & Ἀθανασίου νεομ. ἐν Κρήτῃ
24	Τ	† Γενέθλιον Προδρόμου, Ἀθανασίου ὁσ. Παρίου
25	Π	Φεβρωνίας, Ὀρεντίου, Γεωργίου καί Προκοπίου
26	Π	Δαβὶδ ὁσίου ἐν Θεσσαλονίκη, Ἰωάννου Γοθθίας
27	Σ	Σαμφῶν ξενοδόχου, Ἰωάννας καί Μαρίας μυροφ.
28	Κ	† Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀνακομιδῇ λειψάνων Κύρου καί Ἰωάννου
29	Δ	† Πέτρου καί Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων
30	Τ	† Σύναξις τῶν Ἀγίων Ἐνδόξων 12 Ἀποστόλων

Εφημερίδα
ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΣΤΕΡΝΩΝ
-Ο ΦΑΡΟΣ-
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:
Δημήτριος Βλαντής
ΣΥΝΤΑΞΗ - ΕΠΙΜΕΛΙΑ
Παρασκευή Βαίτση
Ευτυχία Λούη
Ειρήνη Δασκαλάκη
Δημήτριος Βλαντής
ΣΧΕΔΙΑΣΗ-ΓΡΑΦΙΚΑ
Δημήτριος Βλαντής
Τήλ:6908768673

ΔΩΡΕΕΣ

- 1) Τα τέκνα του Στέφανου Μαλανδράκη
- 2) (δωρεά αντί στεφάνων)
- 2) Ελευθέριος Φραγγεδάκης (δωρεά προς την Ενορία)
- 3) Τα τέκνα Βασιλικής Παρδαλάκη (δωρεά αντί στεφάνων)

